

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valót.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az állampolgári érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek névvel, jeligével, illetve ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

- (1) Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
(2) Magyarország elismeri és védi a sajtószabadságot./ Részletek az **Alaptörvény VIII. cikk-éből**/

*

3. § A Magyar Köztársaságban a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók... /Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből**/

*

4./ § (1) A Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét.

(2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. /Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből**/

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu
E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu
Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**

Élversenyzők? Kiváltságos sportolók?

Megosztotta a társadalmat a sikeres olimpikonok túljutalmazása

Augusztus közepén ért véget a világ élsportolóinak négyévenként rendezendő legnagyobb vetélkedője, az olimpia, amelynek idén az angol főváros, London volt a helyszíne. A több mint 200 országból érkezett versenyzők sorában a **magyar büszkeségre méltán okot adó szép eredményeket értek el a mi lányaink, fiaink, akik összesen 8 arany-, 4 ezüst- és 5 bronzéremmel tértek haza.** Teljesítményük azt példázza, hogy ha fiataljaink szívós akarattal, mély elszántsággal és csillapíthatatlan lelkesedéssel sportolnak, s amennyiben annak adottak a technikai–technológiai feltételei is, a siker nemzetközi szinten sem maradhat el.

Értesülésünk szerint, **hazánkban milliók kísérték figyelemmel** az írott, az elektronikus sajtó, illetve az internetes oldalak útján a különféle sportágakban zajló küzdelmeket, részint a család miliókben, másrészt a közösségi szórakozóhelyeken. A hazaérkezett győzteseket pedig **ezrek** köszöntötték a budapesti SYMA csarnokban, **tízezrek** pedig később, a Puskás Ferenc Stadionban megrendezett hivatalos állami ünnepségen.

E rendezvényekkel egyidejűleg azonban találgatások keltek szárnyra, vajon milyen anyagi juttatással lesznek honorálva a nemcsak maguknak méltó rangot, de a hazánknak is dicsőséget szerző olimpikonjaink. E vonatkozásban szerkesztőségünkhöz is eljutottak észrevételek, amelyekből hármat idézünk:

K. Éva ezt mondta Borsod megyében: Magam is az élsportolóink korosztályához tartozom, ám csak a szabadidőmben járok kosarazni, meg úszni. Így hát minden tiszteletem azoké, akik e területen a csúcsot érik el. Ami anyagilag elismerést is kell, hogy jelentsen. De mértékekkel! Tekintve a súlyos gazdasági helyzetünket, néhány milliónál többet nem szabad hogy kapjanak személyenként az érmeseink!

L. Géza így vélekedett Fejér megyében: Az olimpiai bajnokok a maguk és a sportáguk hírnevét tették naggyá, s ez méltó egyéni juttatással kell, hogy járjon. Ám az arányosság figyelembe vételével, s ez annyit jelent, hogy a díjuk nagysága csak a tiszteletük kellő kifejezése legyen, nem pedig olyan, mintha valamiféle nagy ország-mentő akciót hajtottak volna végre, például az államadósság csökkentését elérendően!

Lajos bácsi Pest megyében ekképpen fogalmazta meg álláspontját: Örülök a nyolc aranynak, ami anyagilag is megbecsülendő, de hozzá kell tennem, ez a siker kissé messze van a 60 évvel ezelőtt, a helsinki olimpián szerzett 16 magyar aranyéremtől. Úgy emlékszem, az akkori népköztársaságban, vagyis a Rákosi Mátyás vezette szocialista rendszerben is megfelelő méltánnyal köszönték meg olimpikonjaink bravúros szereplését, de nem halmozták el őket úgymond kirívó értékekkel. Hát ilyesfélére most se kerüljön sor!

Pénzeső a sikeres olimpikonoknak

Hát az előzőkben leírtakkal nemigen van összhangban a Magyar Olimpiai Bizottság /MOB/ elnökségi döntése, amiből kiderül:

Az aranyosok 35, az ezüstösök 25, a bronzosok 20 millióval gazdagodhattak személyenként. Szintén **milliókat** kaptak a 4-8. helyezést értek is. És még van itt valamiféle ráadás, nevezetesen, hogy a hatodik helyezettekig adott jutalma adómentes.

E tények nyilvánosságra hozása után is értesült ám szerkesztőségünk számos olvasói véleményéről, s mert hogy azok egybehangzóak, a lényegét közöljük:

Vitathatatlan, hogy **túljutalmazásról** van szó. A bőség ilyesféle gesztusának azonban lehet némi politikai szándéka is, nevezetesen, hogy a keresztény-konzervatív hatalom e módon próbálja igazolni: nagyra becsüli, megkülönbözteti, kiváltságosként kezeli az átlagon felül alkotó személyt! Csak hát itt az a racionalitás, hogy **egy országot, gazdaságot, társadalmat nem egy kisszámú, történetesen az sportolók alkotta elitesoport tud működtetni, hanem a dolgozó emberek széles közössége!**

Egyébként való igaz, hogy a londoni sportbéli küzdőtéren kimagaslóan szerepelt sportolók más országban is kaptak jelentő anyagi eszközöket: például az olaszoknál több mint 40 milliót, de a németeknél mindössze **7,4**, az USA-ban pedig csak **6 milliót** ér az aranyérem. Ezen államokban azonban nem él a létminimumon csaknem a lakosság fele, nem olyannyira alacsony a foglalkoztatottság, s a devizahitelek miatt sincsenek csapdában a családok hatalmas tömegei, mint nálunk. Ami pedig a Kínai Népköztársaságot illeti, annak egyik aranyérmese, a 200 méteres pillangón győztes úszónő a lehető legrangosabb jutalomban részesül: ő lesz a legfiatalabb delegált a Kínai Kommunista Párt idén ősszel kezdődő kongresszusán.

A **rendszerváltozás vesztesei** közé tartozó olvasóink soraiban többen felvetik aggodalmaikat: ez a magyar **pénzeső** nem kölcsönöz afféle **kiváltságos státust az élsportolóknak, akikben most már a hazaszeretetüknél is nagyobb lehet a gyors meggazdagodásuk lehetősége?** Mindez pedig nem azt üzeni a jövő sportolóinak, hogy **az ő versengési ambíciójukat, céljukat se a saját képességük kibontakoztatására, vagy az egyéni példaadásukra, sokkal inkább a minél nagyobb jövedelem bezsebelésére alapozzák?** Van hát miről elgondolkodni, de az már előre is valószínűnek tűnik, egy roppant torz értékrendről lehet itt szó...

De más kérdések is felmerülnek itt: Honnan vette a MOB a kiosztásra került 100 milliókat? Talán a hirdetőktől és a szponzoroktól? Ha igen, akkor ez a költsékezés benne lehet a vonatkozó megállapodásokban. Vagy a költségvetési támogatásokból jött össze ez a pénz? De vajon annak ilyenén felhasználása befér-e takarékos, felelősségteljes gazdálkodás rendjébe? S az adófizető állampolgárok tudnak-e róla, hogy a befizetett közcélú pénzükből 100 milliók is elmehetnek magánjuttatásokra?

A sikeres olimpikonok hozzanak létre sportszolidaritási alapot!

Bács-Kiskun megyéből egy kis település sportköre is eljuttatta szerkesztőségünkhöz álláspontját, javaslatát:

A mi kis kollektívánk tagjai sorában is többek szeme felcsillant a pénz-zuhatag hallatán. És féltő, esetleg lesznek majd közöttük olyanok, akik nem annyira a sportágbeli jobb és jobb eredményeik elérését tűzik maguk elé célként, hanem az óriási pénzvagyonhoz jutás alternatíváját.

Mi is egyetértünk a méltó jutalmazással, de az ilyen célú eltúlzott összegek kiosztásával nem! De ha már ez megtörtént, erkölcsileg is helyes lenne, ha a jutalmakkal bőségesen megáldott sikeres olimpikonjaink valamennyi pénzt befizetnének egy általuk létrehozandó sportszolidaritási alapra, ahonnan támogatni lehetne a jövő tehetségeit!

Bizony **megfontolandó ötlet** ez! Csak hát a társadalmunk egyes tagjai még nem e témakörben gondolkodnak. Példa erre a METROPOL ingyenes újság 2012. augusztus 28-ai számában „**Még egyszer az olimpiáról**” címmel megjelent olvasói levél, amelynek szerzője egyebek mellett ezeket írja:

Mi történt országunkban az olimpia idején?

Amíg zajlott az olimpia közvetítése, furcsa szimbiózisban volt az ország népe. Budapesten, ebben a szépséges világvárosban, a buszokon, villamoson, üzletekben, taxiban, hivatalokban valahogy türelmesebben várakoztunk e két hét alatt. Kedvesen mosolyogtunk egymásra, és büszkén elemeztük a történeteket...

Milyen csudás találmány, esemény az olimpia! Összekovácsolta egy ország népét, Magyarország lakóit erre a két hétre...

Hát ez a roppant pozitív, úgymond festői szépségű ábrázolása annak a sporttól visszhangzó 15 napnak. Persze, nyilvánvalóan láthatott-hallhatott ilyesféle megnyilvánulásokat a levélíró. De mindezt kivetíteni erre a nem egészen 10 milliányi állampolgár-társunkra, bizony nagy merészség, sőt, tévedés, megtévesztés lehet csak. Íme pár példa ezek bizonyítására, szintén olvasóinktól származó információk alapján:

* Július 31-én, kedden már javában zajlott az olimpia, sőt, lehetett reményeket keltően drukkolni több induló sportolónknak is, ám az orosházi egyik társasház első emeleti lakás bérlője korántsem volt **mosolygós hangulatban** azon a reggelen. Ugyanis a lakbértartozásai miatt el kellett hagynia e helyet, de nem ezt tette, hanem dühössé vált, bosszús lett és felgyújtotta annak berendezéseit. Olimpiai **szimbiózisunk** ide, vagy oda...

* Ugyanezen a napon igencsak hiányozhatott az **összekovácsolódásból** az a beteglátogató, aki az esti órákban ököllel támadt a győri Petz Aladár Kórház egyik orvosnőjére.

* Augusztus 5-én, vasárnap már több éremnek is örülhettek a hazai sportkedvelők, például a devecseriek is, akik azonban mégis a helyi cigányok és az ottani magyarok közötti konfliktus tisztázásával, rendezésével voltak elfoglalva, s hogy az ezres nagyságú tömegre aligha volt jellemző a **kedvesség**, tanúsítja a közrend biztosítására kivezényelt legalább kétszáz rendőr.

* Egy nappal később egy mélykúti férfi **türelme** fogyott el, s úgy határozott, végleg lezárja az evilági életét. A házát felrobbantani készülő öngyilkos-jelölt azonban szerencsére nem tudta a félelmetes tervét valóra váltani.

* 6-án, kedden aligha az **olimpia csodás élménye** apropóján, valakik megverték Nagylóc polgármesterét.

Íme hát egy kis — és korántsem a teljesség igényével készült — eset-térkép az **olimpia idejére összekovácsolódott magyar népről**.

*Ami pedig Budapestet illeti: **ott sem ment minden zökkenőmentesen** — jelezték a fővárosban lakó olvasóink, akik az olimpia ideje alatt is **gyakran sodródtak tumultuózus helyzetekbe** a metrón, a buszon, az üzletekben, a szolgáltatóknál, a hivatalokban, vagy éppen a taxira várva, s láttak-hallottak acsarkodásokat, ingerültségeket, hangoskodásokat, szemetelőket az utcákon, köztereken. És ismert a másik tény is, miszerint az olimpia hetének végén egy színésznő közeli hozzátartozója ment neki két autónak és két garázsajtónak a káposztás-megyeri lakótelepen. De az sem hallgatható el, mert a fővárosban történt, hogy több mint 2 ezren sérültek meg a Sziget Fesztiválon, ahol volt csont- és koponya-törés is.

Egy szó mint száz: a szóban forgó levélírói közlés az olimpia alatti ideális együttélésünkről sajnos, csak afféle vágyálomi kategóriába tartozhat, noha annak örülnénk igazán, ha az ellenbizonyítékok összeszedése nem sikerült volna!

Miért politizált az írott sajtó az olimpiai tudósításában?

Végezetül ki kell térnünk egy másik lakossági észrevételre is, már ami a hazai sajtómunkát illeti. Előzőleg azonban néhány mondat a történelemből:

Köztudott, hogy nagyon régen, az olimpiák kezdetének időszakában még amolyan hallgatólagosan megfogadott, de általánosan betartott szabály volt: a legszélesebb körű sportversenyek idején elhallgattak a fegyverek minden harctéren.

És ma, amikor nemzetközi egyezmények, jogszabályok és intézményrendszerek vannak hivatva a konfliktusok békés kezelésére, mit tapasztalhattunk a londoni olimpia 15 napja alatt? Azt, hogy tovább ölték az embereket, romboltak, pusztítottak Afganisztánban, Irakban, Szíriában, meg ki tudja mely térségekben! És dehogyis az olimpiai szellem jegyében...

Hazánkban az egyik országos napilapunk kevert be politikát a londoni békés versenyekről szóló, augusztus 2-ai Arany vagy bánya című tudósításába, amikor a következőket írta:

Olimpiai csapatuk létszáma nem éri el a hatvan főt, mégis ámulatba ejtik a világot: Észak-Korea sportolói már négy aranyérmet nyertek a londoni olimpián... A sztálinista rezsim számára presztízs-kérdés az ötkarikás szereplés, pláne, hogy Phenjan nem győzi összemérni magát a demarkációs vonal túlsó oldalán lévő másik Koreával, a kapitalista déllel... A továbbiakban az ország súlyos gazdasági helyzetével, meg az állítólagos és a csupán bemondásra épített diktatúrai megtorlásokról szóló közlésekkel hozakodott elő a szerző.

Sokan megkérdezték szerkesztőségünket: van-e helye az efféle ideológiai kitérőnek, politikai minősítésnek egy olimpiai tudósításban? Szerintünk: **NINCS!** De talán a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény szerint **sincs**, amely például előírja, hogy:

A médiarendszer egészének feladata a hiteles, pontos tájékoztatás..., s a médiatartalom nem lehet alkalmas valamely nemzet, közösség... elleni gyűlölet keltésére.

Mellesleg egyáltalán nem csodálkoznám azon, hogy ha e magyar sajtóbéli megnyilvánulást utánózva, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK) sajtója is valahogy ekképpen tudósított volna az idei olimpiáról: az egykori nagy gyarmatbirodalom, a mai kizsákmányoló kapitalizmus nagy európai központjából, az angliai Londonból jelentkezünk...

Ugye milyen szörnyűségesen hangzik ez? Csak bízhatunk abban, hogy a szóban forgó ázsiai ország újságírói nem annyira átgondolatlanul fogalmazták meg beszámolóikat a versenyekről, azok helyszínéről, mint azt a budapesti kollégáik tették!

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a **rendszerváltozás veszteseinek** készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG -ot !

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
